

Európa Bajnokság 2008

Írta: Gösswein Csaba

2008-06-17 16:24

Az idei Európa Bajnokság a Magyar csapat számára nagy előrelépés volt a két évvel ezelőttihez képest. Pedig még mindig nem volt igazán sikeres. Két éve Észtországban a selejtezők jelentette akadályt sem sikerült leküzdenie egyetlen magyarnak sem, míg most Lettorszában Kovács Ádám a sprint versenyen, Gösswein Csaba középtávon, Gyurkó Fanni pedig hosszútávon és középtávon is a bejutott a döntőbe. És könnyen lehetett volna ez a lista hosszabb is, hiszen Óry Eszter, Szerencsi Ildi, Dénes Zoltán, és Domonyik Gábor sem voltak messze. Két éve minderre még csak esélyünk sem volt, csak vergődtünk.

Azt tudni kell, hogy ez EB-ken a kvalifikációs szabályok miatt sokkal erősebb a mezőny, mint a Világbajnokságokon, hiszen míg ott minden nemzet csak 3-3 embert indíthat számonként, az EB-ken ugyanez 6-6 fő. Vagyis kétszer annyi skandinávval, svájccal, oroszokkal, és egyéb nemzetbelivel kell megküzdeni a döntős helyekért. És ez egy nagyon fontos különbség, amiből kiindulva akár a döntős szereplések viszonylagos sikertelenségéhez is eljuthatunk. Ugyanis a koncentráció mindenféle sportokban, így tájfutásban is egy nagyon fontos dolog, de amíg az embernek a selejtezőre kell koncentrálnia, addig nagyon nehéz a döntőben is jól szerepelnie egy esetleges sikeres selejtező után. Egy sikeres döntős futáshoz a selejtezőnek nem szabad többnek lennie egy teljesítendő pályánál, nem lehet az A Feladat. Két éve még a döntőbe jutásra is esélytelenek voltunk, amin idén egyértelműen túlléptünk, két év múlva meg már talán a döntőkre koncentrálhatunk majd. Egyik lépcsőfok a másik után.

Persze mindig van lehetőség arra is, hogy több lépcsőfokot vegyen az ember egyszerre. Nem is olyan nehéz. Csak most senkinek nem jött össze. Kicsit talán ellenünk szólt, hogy a selejtezők után a döntők mindig sokkal „speciálisabbak” voltak, olyan terepekkel szembesültünk, amikre nem igazán voltunk felkészülve. A selejtezők támasztotta követelmények leküzdéséhez még nem kellett igazából különösebb ismeret a lett terepek rejtelméből, ezeket korábbi helybeli edzőtáborozás nélkül, amolyan általános tájfutó tapasztalatból is meg lehetett oldani. A döntőkben való sikeres szerepléshez viszont minden szám esetében kellett volna korábbi tapasztalat hasonlóról, a sivatag szerű majd pedig már-már nem is mocsaras, hanem tavas területektől a hosszútávon, az ugyancsak roppant nagy százalékban mocsarakban vezető középtávon át a homokdűnés tengerparti sprintig és váltóig. És lehetne még sorolni. No meg ez az EB alapvetően csak egy felkészülési verseny, egy formafelmérés volt a magyar csapat számára a VB előtt, és azt sem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy Fanni is bajlódik még a lassan gyógyuló műtétből visszamaradt sebével, és Ádám is egy izomzati sérüléssel küzdött az EB-t megelőző hetekben, és magán az EB-n is. De ennyi bevezető után mostmár talán térjünk rá magukra a versenyekre.

..

A program a sprint számmal kezdődött, melyen 4 magyar állt rajthoz: Gyurkó Fanni, Óry Eszter, Dénes Zoltán és Kovács Ádám. A selejtező pályái viszonylag egyszerű feladatot állítottak a versenyzők elé, minek nyomán roppant szoros eredmények születtek. Döntőbe jutnia egyedül Ádámnak sikerült, két másodpercen múltott, akárcsak Fanninak, csak neki pont ennyi hiányzott. A döntő a selejtezőhöz hasonlóan egy egyszerű, házkerculgetős résszel kezdődött, komplex útvonalválasztások nélkül, egyszerű tájékozódással. Ádám jól kezdett, az első átmenetet megnyerte, a hármásra azonban egy parkos részen ideiglenesen felállított, a térképre nem átvezetett, nagy méretű pavilonsátor elbizonytalanította, ami miatt időt veszített. És ennyi elég is volt, hogy a mezőny végén találja magát, ahonnan már csak pár helyet tudott előre lépni a célig. A pálya egyébként az a kezdeti lakóövezetes rész után egy parkban folytatódott, továbbra is minimális tájékozódási feladattal, és igazából csak az utolsó három pont volt hivatott megszórni a mezőnyt. Ezeket ugyanis kivitték a tengerparti homokdűnék közé, ahol a nagy rohanás után a részletgazdag domborzat kiolvasása komoly váltást jelentett. Az elmúlt három Európa Bajnokságon a sprint számot rendre megnyerő Emil Wingstedtnek más se kellett, a futós rész után még 7 másodperccel vezető Daniel Hubmann pillanatok alatt megelőzte, és végül meggyőző 14 másodpercces különbséggel szerezte meg sorozatbeli negyedik győzelmét! A harmadik helyre az orosz Andrey Khramov ért be. A női versenyen az örökös favorit, Simone Niggli szülőszabadsága nyomán kiadó volt bajnoki cím, amelyet többen is nagyon szerettek volna megszerezni. Az igen szoros versenyből végül a norvég Anne Margrethe Hausken jött ki győztesen, 3-3 másodpercre Heli Jukkola majd pedig Helena Jansson előtt.

Útvonalválasztások a [World of O-n](#)

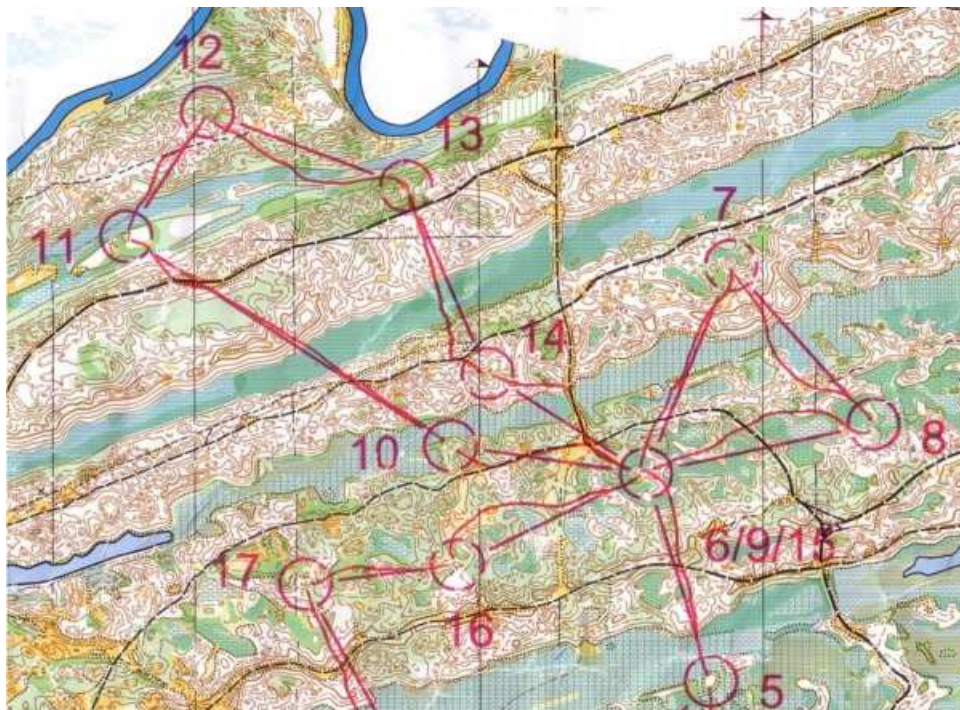
A sprint verseny másnapján a hosszútáv selejtezőivel folytatódott az EB, melyen a sprinten is indulók mellett Domonyik Gábor és Novai György is rajthoz álltak. Az eredmények ezúttal is híven tükrözték a mezőny erősségét, és igen szorosra sikerültek. Több nagy név is búcsúzott, a magyarok közül pedig csak egy futónknak sikerült kiharcolnia a döntőbe jutást, ez pedig Fanni volt. Ádámnak és Domának is csak nagyon kevés hiányzott, és igazából Eszter és Zoli is jól futott, ám a másnapi döntőhöz ez kevés volt.

A döntőre a rendezők igazi csemegét készítettek elő a versenyzőknek, egy igen technikás, részletgazdag, és változatos terepen nagyon színvonalas pályát tűztek ki, az élmezőny legrutinósabb versenyzői is csak elismerően nyilatkoztak róla. Egy dolog váltott ki komolyabb vitát a verseny után, a manapság már megszokottnak nevezhető lóherék alkalmazása, illetve pont az ezek használatát kiváltó együttlutasok/ragadások kérdése – melyek lóherék ide, vagy oda, ezúttal is kimutathatóan befolyásolták a verseny kimenetelét. Érdekes kérdés ez, hiszen a versenyszabályzat kimondja, hogy a futóknak önállóan kell tájékozódniuk, melyhez nem vehetnek igénybe külső segítséget, azt mégis nehéz elképzelni, hogy ha két hasonló képességekkel rendelkező futó összetalálkozik az erdőben, mégis hogy fussák le úgy a pálya hátralevő részét, hogy egymásról ne vegyenek tudomást? Hogyha nem választanak markánsan különböző útvonalakat, minimális az esély rá, hogy eltávolodjanak egymástól. Azt pedig, hogy ki mikor (pontfogás előtt/után), és hogyan választ útvonalat, kívülről nem lehet megítélni, és azt sem lehet elvárni a futóktól, hogy direkt menjenek „másfelé”, ha ilyen szituációba kerülnek. Ezért is alakult ki az elmúlt években az a trend, hogy inkább a pályakitűzésben próbálnak olyan módszereket kidolgozni, melyek megnehezítik a „vonatok” kialakulását, illetve elősegítik a szétesésüket. Ilyen módszer ugyebár a lóhere is, amely azonban nagyon nem mindegy, hogy hol van elhelyezve a pályában. Ha túl későn, fölösleges az egész, hiszen hiába

szedi szét az együtt futókat, utána már nem alakulnak ki nagy különbségek közöttük, és majdnem ugyan azt az eredményt érik el, mintha nem is lett volna lóhere. Ha túl korán van a pályában, könnyen lehet, hogy még nem alakultak ki vonatok, amelyeket szét kéne szedni, viszont a rövid térképolvasó átmenetek egyértelműen lelassítják a mezőnyt, kiemelik a különbségeket a jók és a kevésbé jók között, és így a lóhere alkalmazása pont, hogy elősegíti a potenciális vonatok későbbi kialakulását.

Vanjuk Merike	44	31	31	37	37	31	38	34	34	35	35	36	37	36	35	34	35	35	33	33	33
Vercellotti Capucine	44	44	42	44	44	44	41	37	37	36	36	34	37	37	37	37	37	37	37	37	37
Depta Monika	44	26	33	37	37	30	23	22	21	21	21	23	21	21	21	21	21	21	22	21	21
Hagman Line	44	38	38	38	38	38	33	39	39	39	41	39	39	38	39	39	39	39	39	39	39
Palmer Helen	44	30	28	17	20	27	39	44	44	44	44	44	44	44	44	44	44	44	44	44	44
Gyurko Fanni	44	38	42	42	42	42	42	40	40	42	39	41	41	41	43	43	43	43	43	43	43
Stara Zdenka	44	7	10	10	10	10	22	21	22	18	19	25	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Elder Rachael	44	18	18	17	17	17	22	21	20	22	24	25	24	24	24	24	24	24	24	24	24

És a [World of O elemzése](#) alapján az EB-n is valami ilyesmi történt. A női pályában az ötös ponttól kezdődően a 11-esig, a férfiben a hatostól a 15-ösig volt kialakítva egy-egy egyébként szemmel láthatóan átgondolt lóhere, ám ezek leginkább csak összesűrűsítették a mezőnyt, és a lóherét követő pontokon rendre egymásba botlottak az egymás után rajtoló versenyzők, és innen már semmi sem gátolta őket, hogy egészen a célig együtt is maradjanak. És mindezzel az EB talán egyik legnagyobb meglepetése is valamennyire összehozható, történt ugyanis, hogy az öt évvel ezelőtti észt junior VB-t megnyerő, ám azóta nagyon kevés nemzetközi versenyen részt vevő orosz, Dmitriy Tsvetkov, a lóherében utolérte a 4 perccel előtte induló válogatott társát, Roman Efimovot. Kettejük közül elvileg Efimov a rutinosabb, ám ő pont a lóhere előtt hibázott, Tsvetkov pedig a pálya elején nagyon jól ment, így összetalálkoztak, és aztán a hátralevő félpályára már együtt is maradtak, és Tsvetkov bizony nyert, Efimov pedig a lóhere előtti 37. helyéről a 10-re jött fel. Az igazsághoz azért az is hozzátartozik, hogy a részidők alapján szinte végig Tsvetkov ment elől, vagyis azt nem lehet mondani, hogy „ragadva nyert”, de az is valószínű, hogy hátránya azért nem származott belőle, hogy maga mögött tudta kétszeres váltó világbajnok csapattársát. A második helyet a már sprinten is ezüst érmet szerzett Daniel Hubmann szerezte meg, 1 másodperccel a mostmár lassan „örökös ellenfelének” tekinthető Emil Wingstedt előtt...

A lóhere a férfi pályában - Mats Troeng (13.) térképén

A nők versenyét, akárcsak a sprinten, Anna M. Hausken nyerte, ezúttal az orosz Tatiana Ryabkina és a svéd Emma Engstrand előtt. Fanni pedig, hogy őt idézzem, „gyűjtötte a tapasztalatot”. Korábban hasonló terepen még nem járt, ez a verseny pedig mély víz volt a javából, a szó szoros és átvitt értelmében is. A terepen lévő mocsarak egy része ugyanis meglehetősen vizes volt, sokszor térdig is ért, vagy még tovább, és például az egyik cseh versenyző, miután egy helyen teljesen elmerült, annyira

megijedt, hogy inkább visszafordult, és az egész mocsarat megkerülve futott tovább, miközben egyébként a tájolóját is elveszítette... „Előfordul az ilyen”. De a vizes mocsarak szöges ellentétei, már-már sivatagos, homokdűnés részek is megtalálhatóak voltak a pályában.

“

- Nagyon örülök, hogy lefuthattam ezt a pályát, nagyon nagy élmény volt – meséli Fanni – Rengeteget tanultam közben. Nem voltam rá felkészülve, de így sem vagyok csalódott az eredmény miatt. Két éve ugyan ennyit lentem a junior mezőnytől, mint most a felnőttél

eredmény miatt. Két éve ugyan ennyit kaptam a junior mezőnytől, mint most a felnőttől, gyorsan fejlődök. A selejtezőben egy szakaszon együtt futottam a későbbi győztes Hauskennel, és meglepő volt számomra, hogy sokszor mennyire visszalassított tájékozódni. Jó volt ezt látni, mert tudtam, hogy nem kell sietni, inkább kicsit lassabban megfogni a pontot, mint nagyot hibázni. Persze tudni kel, hogy mikor kell lassítani, és mikor kell gyorsan futni, mert különben ebben a mezőnyben nagyon elvernek. A döntőben többnyire egyedül mentem, a lóherénél találkoztam egyedül másokkal, de csak egy nagy közös hibázás erejéig. A cseh VB egész más lesz, sokkal jobban fel vagyok rá készülve.

Fanni teljes útvonala elérhető az EB [Route Gadget alkalmazásában](#).

(a kategória WA, majd pedig ki kell választani Fannit a listából, és a „View routes” gombra kattintani)

A hosszútáv után pihenőnap következett a programban, mely folyamán teljesen átalakult a magyar csapat: Doma és Novai Gyuri hazautaztak, megérkezett viszont az erősítés Szerencsi Ildi, Zsebeházy Isti, és Gösswein Csaba formájában. Sajnos Isti és Ildi csak délutánra értek a helyszínre, így a terepbemutatóra kimenni már nem volt lehetőségük, vagyis a másnapi középtáv selejtezőnek úgy kellett nekivágniuk, hogy csak sejtéseik lehettek róla, hogy mi vár majd rájuk a versenyen.

Ildi ennek ellenére közel volt a bejutáshoz, a többiek közül pedig Zoli és Eszter is jól futottak, de döntőbe végül csak Fanni és Csaba jutottak. A döntők az eddigiekhez hasonlóan kiemelkedő eredmények nélkül értek véget, Fanni a 42. Csaba a 47. helyet szerezte meg. Meglepetés volt, hogy a közös célhellyel megrendezett selejtezők és a döntő terepei jellegükben eléggé különböztek egymástól, és a selejtezőkkel ellentétben a döntőn nagy százalékban a finom térképolvást igénylő részletgazdag mocsaras területeken vezették a pályákat. És ez bizony szórta a mezőnyt rendesen... A legdrámaibb küzdelem a férfi kategória utolsó rajtolói közt alakult ki, miután hosszú (hatás) szünet után végre bejelentkezett a pálya első harmadában elhelyezett rádiópont. Már-már azt hitték a rendezők is, hogy megszakadt vele a kapcsolat, miután hosszú percekig egyetlen versenyző sem haladt át rajta, ám kiderült, hogy a szünet oka pusztán annyi volt, hogy még a legjobbak is tudnak nagyokat hibázni. Az előző napi selejtezőket megnyerő, így tehát a döntőben leghátul rajtolók az első pontokat sorra hibázták el, de a rádiós pont előtt pont összeszedték egymást, mindek nyomán az utolsó 5 rajtoló egyszerre futott át. Természetesen élükön a szám specialistájával, Thierry Gueorgiouval. A vonatból a cél melletti átfutó pontra már csak hárman jutottak el látótávolságon belül, ám meglepetésre Valentin Novikov futott elől. És az utolsó kiskör lefutása után a célba is így érkeztek be. Gueorgiou ugyan nyert, de számára szokatlan módon szinte az egész pályát valaki mögött futva teljesítette, ami kérdéses, hogy a lelkes közönség, vagy maga Thierry számára volt-e nagyobb meglepetés. A részidőkből az is kiderül, hogy az általában extrém hibátlanul futó francia is hagyott a pályában majdnem egy percet az egyik mocsárpontra, ami fényévente fordul csak elő vele. És hát mindez meg is látszott rajta az eredmény hirdetésén, ilyen szerényen ünneplő Európa Bajnokot ritkán látni... Második a hazai pályán versenyző Martins Sirmais, harmadik meg a továbbra is tájoló nélkül versenyző finn, Pasi Ikonen lett. De az igazi finn ünneplésre nem ez adott okot, hanem sokkal inkább a női verseny eredmény hirdetése, miután a finn lányok kibérelték a dobogót, és hármas győzelmet arattak!

Küzdelem a tereppel - középen Valentin Novikov, aki végül a 6. helyet csípte el

A zárószámra, a váltóra, közvetlenül a házigazda város, Ventspils mellett került sor, nagy százalékban kint a tengerparton. A homokdűnék kínálta tájékozódási nehézséget jól kihasználták a pályák, a futást pedig a laza homok tette különösen szenvedőssé. Először a lányok futottak, igen izgalmas versenyt produkálva, magyar szempontból is! Gyurkó Fanni remekül kezdetett az első pályán, és bár a homokos talajon végig fájt a sérülése, hiba nélküli futással a 12. helyen ért célba, és váltotta Óry Esztert. Eszter és később Ildi is jól futottak, és végül a 19. helyen, 13. nemzetként végeztek. Az élen Svédország vette át a vezetést a második pályán, amit aztán a hajrában is meg tudtak őrizni Oroszország és az előző napi eredmények után minden bizonnyal csalódott Finnország előtt.

A férfi kategóriában szintén szoros verseny bontakozott ki, mely a világversenyek váltó számaiban valamilyen oknál fogva rendre hibátlanul teljesítő oroszok győzelmével ért véget. Második Svájc, harmadik Finnország csapata. A magyar váltó kétséget kizáróan messze a várakozásokon alul teljesített, de hát előfordul az ilyen. Ádám az első pályán sajnos már a legelején kiszállt egy pontra, és végül csak 18 perc hátránnyal érte el a célt. Innen már nem volt visszaút a középmezőnybe sem, egyedül futva a legjobb szándék ellenére se lehetett felvenni azt a tempót, amit a mezőnyben együtt futók produkáltak a homokbuckák között. A körülbelül reális célnak kitűzött 15. helyhez képest a majdnem utolsó 31. elég elkészerítő, de innen legalább már csak felfelé van, és valahol ez az egész nap egyfajta csapatépítő tréningnek is beillett. És afelől sincs semmi kétség, hogy nyáron a VB-n egész más lesz a helyzet.

Magyarok a váltó versenyen

Összességében egy nehéz EB-n van túl a csapat, felemás eredményekkel. Ádám és Fanni sérülésekkel bajlódva versenyzte végig az egész programot, egy, illetve két döntőbe jutást produkálva. Óry Eszter junior létére többször is közel került a döntőbe jutáshoz, ami a junior VB előtt nagyon biztató. Dénes Zoli is végig közel volt a bejutáshoz, stabilan versenyzett, nem sok hiányzott. Doma hosszú kihagyás után van visszatérőben, egy próbálkozásából a hosszútávon majdnem továbbjutott. A rövid programra érkezők közül Csaba továbbjutott, és Ildi is közel volt. A négy döntős futás közül egyik sem jött össze igazán, de a lányok váltó futása például kifejezetten biztató volt. A Világbajnokságra július 13-20 között fog sor kerülni

lányok váltó futása például kifejezetten biztató volt. A Világbajnokságra július 13-20 között fog sor kerülni Olomouc környékén Csehországban.

Eredmények, győztes útvonalak, képek és sok minden egyéb elérhető az [EB honlapján](#) .

bónusz kép 1: magyar lányok a középtávon

bónusz kép 2: magyar fiúk a középtávon

” Légy Te az első hozzászóló

Csak a regisztrált látogatók szólhatnak hozzá.

Kérjük, hogy jelentkez be vagy regisztrálj.

Powered by AkoComment Tweaked [Special Edition](#) v.1.4.6
AkoComment © Copyright 2004 by Arthur Konze - www.mamboportal.com
All right reserved

[Ablak bezárása](#)

